

Barcelona, 21 de Febrer de 1930

La Quella de la Torratxa

ANY LIV - 2643 - 15 cts. - Atrassats, 30

Sempre queda un Diògenes...

que busca l'home que falta

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevil i grans espectacles de

JOSEP SANTPERE

Primers actors i directors, JOSEP SANTPERE i ALEXANDRE NOLLA
Primera actriu, MARIA FORTUNY

Avui, divendres, tarda: **A MANS OBERTES, ULLS CLUCS.** — Nit: **K. O., L'ÍDOL DE LES DONES.**

Demà, dissabte, tarda: **M'HA TOCAT** i reprise d'**EL CINTURÓ DE CASTEDAT, o EL XAROP DEL DOCTOR MANXIULA.** — Nit: Reestrena del vodevil **L'HOTEL DELS GEMECS.**

Diumenge, tarda: **M'HA TOCAT** i **K. O., L'ÍDOL DE LES DONES.** — Nit: **L'HOTEL DELS GEMECS.**

TEATRE TALIA

Companyia de vodevil i teatre modern

Primera actriu: **MERCÉ NICOLAU**

Primeres actrius: **VISITA LOPEZ, DOLORS PLA**

Primers actors: **S. SIERRA** i **M. GIMENEZ SALES**

Avui, divendres, tarda, a les cinc: Darrera representació de la famosa obra de Bourdet, **LA PRESONERA.** Genial creació de Mercé Nicolau i tota la companyia. — Nit, a un quart d'onze: L'exitàs **MAYA.**

Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc: 2 obres, 5 actes. Seients de pati, una pesseta. Estrena de la comedieta en un acte, **TRES OCELLS DINS UNA GÀBIA,** i estrena en aquest teatre del grandios i alegre vodevil en quatre actes, **EL 69 MUNTAT.** — Nit, i diumenge, tarda i nit, l'exit sensacional de la temporada, **MAYA.**

OLYMPIA

CIRQUE D'HIVER

Avui, divendres, nit, a les deu. **MODA ARISTOCRÀTICA**

Comiat de les atraccions que han actuat en aquest teatre durant el mes de febrer.

Demà, dissabte, dia 22, **GRANS DEBUTS. CANVI DE PROGRAMA.**

Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE APOLO

Avui, divendres, tarda. Colossal vermouh. 3 ACTES, 3 **LA VERBENA DE LA PALOMA.** — **CAMPANELA** i debut del novell baríton **SALVADOR FERRIS** amb

LOS CADETES DE LA REINA

Nit, i totes les nits:

CAMPANELA i **EL RUISEÑOR DE LA HUERTA.**

TEATRE COMIC

ESPECTACLES VEDRINES

Avui, divendres, nit. **GRAN ESDEVENIMENT TEATRAL.** Estrena a Barcelona de la comèdia lírica en tres actes, d'**ANTONI QUINTERO** i **PASQUAL GUILLEN,**

EL ALMA DE LA COPLA

pels seus creadors a Madrid, els "asos" del cant flamenc

MANUEL GUERRITA i **PENA** (fill)

Cantadora: **DOLORS BABELLO.** — Ballador: **CARRASCO**
Tocadors de guitarra: **EL ROJO** i **MANOLO BULERIAS**

A l'estrena d'**EL ALMA DE LA COPLA** hi assistiran els autors.

TEATRE CATALA NOUETATS

Avui, divendres, tarda, el programa més divertit de l'any. 3 Sainets d'En Rusiñol: **EL TRIOMF DE LA CARN, EL PINTOR DE MIRACLES** i **GENTE BIEN.** — Nit: **MISS BARCELONETA** i **HOM LES PREFEREIX ROSSES.**

Diumenge, tarda, primera sessió: **LA VENTAFUOC.** — Segona sessió, i nit, l'exitàs:

MISS BARCELONETA.

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties' gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluxos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Soivre.** Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda 5'50 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avarosis), *eczemes*, *herpes*, *ulceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acne*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Píndoles depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa real i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. **Venda: 5'50 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre.** Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. **Venda: Pessetes 5'50 el flascó.**

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franqueig a **Oficines Laboratori Sòkatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona,** rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen desentortollament, tractament i guariment de les dites malalties.

Mai les càpsules peruvianes Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les **BLE-NORRAGIES** (purgacions) **GONORREES** i tots els altres **FLUIXOS** de les vies urinàries, per **CRONIQÜES** que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: SEGALA, o a l'autor A. BORRELL
Comte de l'Asalto, 52, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

Els millors discos
són els de

La voz de su amo

Companyia del Gramòfono, S. A. E.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Liquidació permanent

L'AJUNTAMENT de Barcelona és mort. La Diputació Provincial, també. Ens fa l'efecte que hem tornat a aquelles hores d'inquietud del tifus o a les de la grippe. L'epidèmia no ha pogut ésser més maligna. Les baixes han estat fulminants i considerables. Sis anys, quatre mesos i tretze dies de manament. Sis anys, quatre mesos i tretze dies que ara ja seran per tota la vida com un pes mort i feixuc. ¿Els nous rics de la política apolítica (?); els *restà* picapedrers, paletes, embrutapapers i comerciants més o menys honorables, que, portats per una ambició ofegada abans per la impotència de demostrar qualche vàlua, anaren darrera les carrosses daurades per a obtenir un petit lloc on surar i fer de gall d'indi vanitós i inflat, s'hi avindran a tornar a casa seva, tristament...? Avui ja no són res. Avui fins s'acosten als pobres periodistes — a aquests periodistes que en aquests sis anys, quatre mesos i tretze dies els han menyspreat i considerat com desferra, saldo social, escombraria pública, i que per saber-los impotents, donat que se'ls podia privar l'ús de paraula i de ploma, els tractaven com a minyones de servei i els feien servir de criats recollidors de notes oficioses — per a demanar-los què sabien de la nova situació política, tot comptant les hores que els manquen per a seguir essent regidors, o diputadets provincials d'aquells que presumien molt en les manifestacions, en les processons i en els actes on la vanitat els inflava amb satisfacció en creure's que la gent els creia importants, personatges, tipus d'influència i saviesa... Ja s'han acabat! Que en són de lluny, aquests moments! Ja se n'han anat, camí de casa seva, amb el convenciment que no seran mai més res. Que cap d'ells té prous mèrits i condicions per a poder ocupar, per fidel designi popular, un càrrec d'aquests que usurparen a la viva representació del país, encara que aquesta fos un xic falsejada.

Penseu en el drama de tota aquesta gent que tenia la convicció, cada vegada que sentia parlar a l'ex-President, que això duraria encara uns nous sis anys... Com s'hi trobaven bé en les butaques i en els escons! Com s'hi passejaven, per la porta de l'Ajuntament o de la Diputació, per a què els guàrdies i mossos d'esquadra els saludessin tres i quatre i cinc vegades.

—Que en sóc, de personatge! — es deien ells mateixos, cada cop que un pobre porter o un criat de sou modestet els obria la porta o els portava un vas d'aigua damunt d'una safata lluent.

El pobre personatge, el pobre ninot de comitiva oficial, no es creia que s'acabaria mai la seva influència. No veia l'horitzó. Quina pena li feien els altres regidors, o els altres diputats provincials que sabien que als quatre anys tenien que morir, deixant el càrrec a uns altres... Ells no; ells feia més de sis anys que hi eren, i no se'n movien, i mentre anessin fent homenatges, manifestacions, plaques, sotscripcions i recepcions entusiastes, sabien que hi continuarien pels anys dels anys, sense cap mena de molèstia ni control. Ara vull això, ara vull allò...

* * *

S'ha acabat el fer obres i el repartir càrrecs sense cap mena de control; s'ha acabat el poder disposar dels cabals per a subscriure's a totes les subscripcions i per a pagar pàgines de publicitat a periòdics que publicaven a cada instant les fotografies de les nostres *vedettes* del cinema local. (Jo no he vist persona que s'hagi retratat tant en aquests sis anys, quatre mesos i tretze dies — m'agrada dir exactament el temps perquè em fa l'efecte de la síntesi d'una condemna — com l'illustre i *formós* President de la Diputació provincial de Barcelona, senyor comte del Montseny, el nostre Adolphe Menjou barceloní).

S'han acabat aquelles obres públiques com el pont del carrer del Bisbe o com la Plaça de Catalunya, com la reforma del Mont Barcinonensis, que haurien estat una de les plagues més divertides, si no ens arriben a enlletgir la ciutat i a posar-nos en ridícul. I diguem, en honor a la veritat, que el batlle que se'n va, almenys, tingué la dignitat artística i la sensibilitat de posar-se en mans d'artistes fins i nobles com Llongueres, Canals, Sert, Viladomat, Labarta i d'altres que deixaren la casa de la ciutat perfectament restaurada, mentre que el que s'ha fet a la Diputació no té nom: aquella Sala de Sant Jordi seria immortal pel xaronisme de festa major amb què ha estat decorada! Aquell fanal de torre de Sant Gervasi del Pati dels Tarongers!, i aquell adefesi artístic del tríptic col·locat a la galeria gòtica, no tenen nom propi!

Revisió! Revisió! Reparació! Responsabilitat! Ja sabem que les coses, en passar el temps, es refreden i que el que ara es vol, és posar terme a la nerviositat d'aquests dies darrers amb l'esperança que aviat tot serà a l'oblit. Però mentre hi hagi el pont del carrer del Bisbe, aquells plafons i la Plaça de Catalunya, ens sembla que ens en recordarem tant de tots ells, que potser sí que voldrien ells mateixos que ens en oblidéssim.

Se n'hauran de sentir dir moltes, de coses! Vagi, però, per les que no ens han deixat dir en aquests sis anys, quatre mesos i tretze dies de comdena a presidi solt. (La fórmula aquella de Cánovas del Castillo, que mai com fins ara havia tingut tanta realitat.)

FRANCESC MADRID.

UN CÀLCUL

—No se't veu mai.
 —Estic molt enfeinat, aquests dies.
 —Ah! Has trobat feina? Me n'alegro.
 —Sí; però és una feina que no em paguen.
 —...?
 —Estic fent un càlcul dels metros de llapis que ha gastat la censura en aquests sis anys i "pico" de vida activa.

CANVIS

—Vostè crec que era de la U. P.
 —Sí, senyor. Però ja no en sóc.
 —Per què?
 —Perquè la U. P. ha esdevingut la R. I. P.

AQUEST NOI S'HA EXCEDIT

Feia dies que no parlàvem de l'Estelrich. Com devia patir, pobret, aquests dies!

Era a Nova York, i Cambó l'ha cridat. Deu ésser perquè l'Estelrich també ha volgut opinar, i Cambó sols creu que ha d'opinar ell, que és qui paga.

L'Estelrich opina que Cambó no ha participat en el Gabinet del general Berenguer, perquè no volia ésser un dels investigadors de l'administració del senyor Primo de Rivera.

Tan lligat, hi està?

Quina poca gràcia deuen haver-li fet, a Cambó, les manifestacions de l'Estelrich!

EL NOM DE MODA ENTRE ELS PETENERS

L'altre dia, en passar per un carrer d'Horta, ens sobtà sentir cridar, amb insistència, un nom molt conegut.

Ens vam girar. Era una dona que cridava un gos.

Ve't aquí, vam pensar, el destí dels noms més fanfarons de la història. I pensàrem també que arran de la caiguda de Guillem II, tots els gossets casolans es deien *Kaiser*.

LES DUES MORALS

La Congregació del Concili ha dictat enèrgiques mesures per tal de combatre la inmodèstia en el vestit femení. Es negarà l'entrada als temples a les dones que no vagin vestides d'acord amb la moral.

Amb quina moral? Amb la moral vaticana? O potser amb la del senyor Mussolini?

Perquè cal tenir en compte que avui, a Roma, hi ha dos caps, dues ànimes, dues morals.

La de les camises negres i la dels sobrepellissos.

I, malgrat tots els pactes, són dues morals ben distintes!

Un gest digne d'elogi

D'un dels molts diaris que han publicat la nova:

"El día 11 del corriente fué presentada en la Delegación de Hacienda de esta corte una denuncia por el abogado madrileño don José Serrán y Ruiz de la Puente para que sea liquidado el impuesto de derechos reales sobre la masa de bienes donada para regalar una casa al general Primo de Rivera.

Se calcula que, como aquella cantidad se aproxima a 4.000.000 de pesetas, la suma que ingresará al Tesoro no será inferior a un millón y medio de pesetas.

Como quiera que al señor Sarrán no le mueve afán de lucro en esta denuncia y únicamente desea que el cumplimiento de la ley sea igual para todos, ha renunciado a favor de la Beneficencia municipal de Madrid los beneficios que la propia ley concede al denunciante."

Ens alegrem de l'epíleg ben inesperat, que ha tingut la famosa subscripció.

Però nosaltres en proposàriem un altre de més profitós. Amb aquests milions, no es podrien fer cases per a obrers?

EL CALVARI DE SIS ANYS

De sis anys i mesos ha estat el calvari a què volem fer referència i que vostès ja suposaran quin és: el de la dictadura.

Per al glossador, ha estat un vertader calvari, i no pas, per desgràcia, massa curt. El glossador, setmanalment, i des de les pàgines d'aquesta fulla, havia de comentar l'actualitat. En els seus comentaris era forçós que hi hagués un sentit de sàtira, d'amable ironia. Sense la sàtira, sense la ironia, aquests comentaris a l'actualitat quedaven eixarreïts, perdien tot valor.

El glossador tremolava, escrivia amb pena les quartilles, car sabia que, indefectiblement, hom les havia de mutilar. En un casal del passeig de la Duana hi havia un monstre, un espantall que ens feia tremolar a tots els periodistes. Aquest monstre, aquest espantall, estava armat d'un llapis roig. Aquest llapis roig ha estat, durant sis anys, l'enemic de la gràcia, de la intel·ligència i de la veritat.

Aquest número ha passat per la censura

No es podia parlar de res. I havíem de fer el periòdic. I no sabíem com fer-lo. El 20 de setembre de 1925 ens suspengueren L'Esquella, perquè no volien més broma. La substituï La Rambla, que també fou suspesa a les dues setmanes. No ens deixaren publicar La Pubilla. El primer d'any de 1926 ens perdonaren la vida, i fou represa la publicació d'aquest setmanari. Hem anat mil-tres-centes-quaranta vuit vegades a portar les galerades al casal del passeig de la Duana. Hi hem anat amb l'ai al cor cada vegada.

Digueu-nos si això no és patir. Digueu-nos si, després de dur tant temps la palma del martiri, no és lògic que ara tinguem ganes de riure.

VIRAI

Crepuscle invertit

De matinet, de matinada,
sota la vela inflada al vent,
vola la barca arramellada,
i, en el timó, la dolça aimada
que se m'emporta el pensament.

Tan allunyada és de la costa,
que l'he perduda en l'horitzó.
Llum del matí, quina foscó!...
L'alba és avui, per mi, una posta
que el cor m'inunda de tristô.

MAYET

MINÚCIES

Després de les cues a les Unions Patriòtiques per a donar-se de baixa, han seguit les cues al Palau de Justícia per a "donar-se d'alta".

Per a donar-se d'alta a les sessions de la vista de la causa d'En Ricardito.

Morbosismes ciutadans, ara grisos, ara verds, però al capdavall morbosismes.

* * *

Sembla, tanmateix, que el comte del Montseny ha dimisit total i definitivament.

I hom diu que es farà fer unes noves targes com simple particular, que diran, d'ara en davant: "Comte del Migseny".

* * *

Diumenge passat, al Parc, s'obrí una *Exposició de canaris*.

Hi mancava, però, el "flauta" més famós.

I, amb la veu estroncada que ja tenia, ha fet molt santament de no presentar-se.

El que deu pensar ell: "Que canti En Fleta!"

* * *

En una cova antiquíssima de Sant Llorenç del Munt, uns benemèrits excursionistes han començat a fer-hi serioses excavacions.

Fins ara s'hi han fet algunes interessants troballes, entre elles, uns objectes de l'edat de pedra.

Ànsia, minyons, no pareu fins a trobar el *Mamut Dictatorius*.

* * *

L'Ajuntament ha pres possessió de la "Casa de Convalescència".

Una mida molt convenient, després de la malaltia que ha sofert...

* * *

La "U. P." de Mataró s'ha retirat "voluntàriament" i ha cedit el local a una Societat recreativa.

Les pedres de la immortalitat

Què dura una immortalitat? Quantes làpides es posen per a consagrar un nom i una gesta? Se n'han posat moltes. Tenien que durar anys i segles per a demostració de l'amor del poble a certa gent. Veieu les que han quedat amb unes setmanes tan sols.

D'ací poc, la ventada bufarà tan forta que en liquidarà fins el record.

CANVI DE CIRCUMSTANCIES

L'Aigua:—Aquesta vegada, noi, he guanyat jo!

Recreativa?... No s'hi coneixerà gairebé la diferència. Si ja ho era!

* * *

Vic és la terra clàssica de les llonganisses.

Però, a més de les llonganisses que en diríem tradicionals, a Vic en fan unes de primes, molt picants i substancials, que en diuen fuets.

I hom diu que ara estan allí més de moda els fuets que tota altra mena d'embotits.

Contra gustos, no hi ha res escrit.

FRA NOI

—Es veu que no hi és; deu haver anat a prendre les aigües.
—A prendre les aigües, ell? Sí que és estrany!

“Retalls de la meva vida”

CONTINUACIÓ DE “LES RATES DE PORT”

Per manca d'espai no vàreig poder contar el per què no havia pogut sortir de sota el casc de la “Nautilus”, i a fi que algun lector no cregui que encara hi sóc, ara els contaré com i per què vàreig sortir-ne.

El casc de la corbeta està folrat de planxes de bronze, clavades a la fusta de la nau, i el sarró de xarxa que a mi em penjava de la cintura es va enganxar a un clau que sortia del casc... No és fàcil suposar la resistència d'un tros de xarxa ni la poca que se'n precisa per a retenir sota aigua un ésser esmaperdut, els moviments del qual no fan altra cosa que empitjorar la llur situació.

L'aigua del mar m'inundava la boca, i ja n'havia begut quatre o cinc glops: el meu cos, refregant-se a cada moviment desesperat, en el casc, que m'empresonava, s'omplia de ferides produïdes pels musclos, les ostres, i les mil de closques de “caracolillos” (1) que cria la mar... Quan, per fi!, vàreig poder desfer la llaçada del cordill que em fermava el sarró a la cintura: d'un impuls la fortalesa del qual encara avui no sé d'on va sortir, vàreig poder néixer a flor d'aigua, rient, cridant, nedant amb vigorosos moviments de braços, apallissant l'aigua amb les cames, reprès d'una alegria gens normal, content, escandalosament content, cridant, burleta, l'atenció del vigilant de la “Nautilus”, rient a tot, al cel, que com una visió nova se m'oferia atapeït d'estels, als milions d'àtoms lluminosos que em voltaven, als peixets que fugien de mi, tot relliscant per sota l'aigua, com submarins de miniatura, que deixaven en les aigües negres aquell filet d'argent, lleuger i lluent com una esperança...

Vàreig arribar a terra: M'havien pres la roba; no era pas la primera volta que això ocorria.

De moment, sols una cosa m'interessava: respirar!; omplir els pulmons d'aire fins afartar-me'n, rebre la sensació de la vida, escopir força la sal que en la boca restava a mig dissoldre, entre les dents, sota la llengua, omplint-me les genives...

El problema de l'equip, aviat vàreig poder solucionar-lo. Jo he estat sempre amant dels cops d'efecte. Hom diu de mi encara que sóc exemple de voluntat de ferro... Potser tenen raó.

Allí, damunt d'uns bocois de vi hi dormia un home.

—Eh! Eh! L'home! Trieu, entre donar-me l'americana i que jo us clavi quatre mastegots, quin partit és el que més us agrada?

Mentre parlava així, mostrava en la meva mà dreta una pedra capaç, en ésser llençada amb un mitjà impuls, d'esberlar la closca d'un coco.

Aquests arguments no fallen. Al minut vàreig tenir un jec per a cobrir-me les espatlles, després d'haver promès “solemniament” que dintre d'una hora, a més trigar, jo li'l tornaria.

Les calces, ja va ésser més difícil de procurar-me-les; així com així, no es treu un home els pantalons per a donar-los al primer que els hi demana.

Tres o quatre *cops d'efecte* per a procurar-me tan precisa peça de roba van fallar-me, i puc donar gràcies a la Providència si no en vaig sortir amb una macadura. Per fi, amb unes borrasses, vaig habilitar una mena de calces d'Irusta, i amb aquella indumentària de cantador de “tangos” caigut en desgràcia, vaig poder arribar, bo i amagant-me en les ombres, fins al mai prou enlairat carrer de Migdia: bressol de tendreses, niu d'amor, caliu, per aquell temps, d'aquell seu hoste que us conta avui aquests insignificants moments de la seva vida.

FRANCESC OLIVA

(1) Crustaci o mena de «barretet», comestible

Poemet de Carnaval

Al cel, tota bruna, la lluna,
dessota la lluna, calmat
el mar color de pruna
amb un punyal clavat!

La mascareta, en el nocturn paratge,
hi posa melodies fulgurants,
i va copsant, frívolament, l'oratge,
apretant-se les galtes amb les mans.

Darrera seu hi ha un dring de copa fina,
luxúria i desgavell,
i elles que van amb una paperina
tombada de gairell!

Ai, mascareta, mascareta,
enfila l'abraçada i el petó,
però no et llevis la careta;
la careta és la teva salvació.

Mes, qui te'n lliurarà
si la lluna i el mar fan de reclam;
si frises per besà
i ets clara com un ram.

Si tens quinze anys només,
i et fibla la carn forta,
i si no penses què vindrà després
ni si la cendra et trucarà la porta!

Ara el silenci va marcint les gales;
ja no resten la lluna ni el punyal,
damunt les lloses sols hi ha unes ales
i un nas descomunal!

M. BARRERA BONET.

La veritat

Darrera d'una fulla de parra es pot amagar la personalitat de l'home; s'hi amagava la del Colós de Rodes, Aquil·les, Perseu, i d'altres Herois de paper d'estrassa.

Fidies hi amagava aquesta qualitat personal, com si volgués escondir la veritat dels seus contemporanis.

Totes les estàtues que han sobrat d'aquelles èpoques remotes porten pàmpol, emprant la moralitat per amagar-se la personalitat; la baronia, la seva qualitat d'home, per amagar-se d'una manera artística la veritat, i tapant-se-la amb tota naturalitat en una fulla de cep, per desconcertar les generacions, i la fulla de parra ha esdevingut una cosa clàssica que avui els artistes de bona fe encara empren tot pensant-se que són morals, i són alcavots inconscients de la personalitat dels homes que esculpeixen.

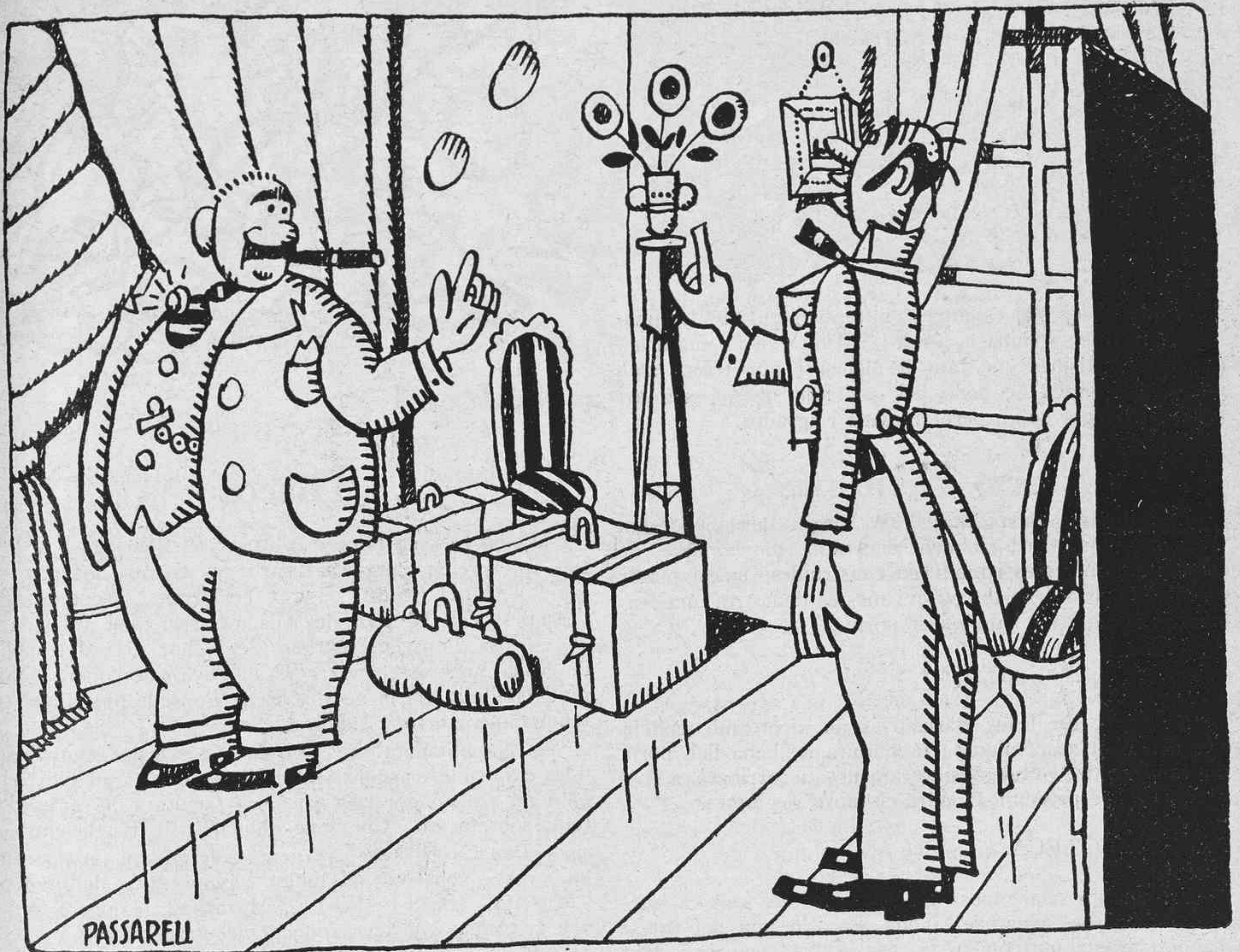
Però la història no és tan hipòcrita, i ha descobert el que hi ha darrera de cada fulla, bo i presentant-nos els homes sense pàmpol, els homes nus, despullats de tot ornament que tapi... l'expedient i fent-nos saber la veritat pura, i el personalisme d'aquells homes. Malgrat el seu ingeni,

sabem, avui, si podien ensenyar públicament les... executòries, o si podien amagar-se-les sota les daurades fulles dels moscatells.

De totes maneres, encara n'hi ha de dubtoses, i hom, si no fos cavaller, s'atreveria anar al museu a fer l'indiscret, tot aixecant la tapadora per convèncer-se de si hi ha quelcom sota el pàmpol artístic.

Els escultors d'avui dia, en fer una estàtua, segurament que van més amb compte, i no faran cap viatge a la vinya per cercar un tapa-pecats, sinó que, en el seu avantguardisme, el farien tal com el veïassin, prescindint del sexe, i per ensenyar-nos la veritat, tot pel sol fet d'acreditar-se com a bons psicòlegs i artistes. Sols farien, per salvar responsabilitats, l'esforç d'anar al cistell de la cuina a cercar una fulla de col per amagar la personalitat del seu Mecenas i penjar-li-hi amb quatre agulles, amb la mala intenció que se li assequés i li caigués, perquè la gent veiés que sota aquella fulla de col no hi ha absolutament res, absolutament res.

BALDOMER XIFRÉ

—Véneu a cobrar una multa de l'automòbil.

—Digues al xofer que no corri tant, que ja no sóc de la U. P.

Art i Artistes

GALERIES LAIETANES

Una escultora de geni, que a voltes es deixa influir pel mal del moment, és la senyoreta Dagmar Dadie-Roberg, qui ens presenta una bella col·lecció d'escultures on es veuen dues tendències tan diferents, que no semblen fetes per les mateixes mans.

A voltes, l'escultora treballa amb sinceritat, i com que té un talent positiu i un bon gust refinat, produeix testes com la de granit d'una princesa negra, que és una meravella. En altres moments, es veu la influència de les tendències extravagants de moda, i com que es tracta d'una artista veritable, no arriba a fer bunyols, però desmereix del reste de la seva obra.

En general, es tracta d'un encert del senyor Cònsol de Suècia, el presentant-nos una artista que donarà nom i glòria al seu país.

***

En Marius Vives és un altre escultor complex; però menys sincer que l'escultora nòrdica, no deixa córrer amb sinceritat la seva inspiració, per no apartar-se d'unes normes que s'ha imposat, al nostre entendre, equivocadament.

El caire de rusticitat ingènua no és del seu braç; tenim la impressió que podria, si volgués, fer obra sòlida de veritable escultura, emmotllant-se més l'estil clàssic, tot deixant-se de l'excés de personalisme que vol imposar a les seves obres. Té condicions, i pot fer-ho.

***

Valdemi segueix essent el pintor habilitós i "truquista" de sempre; domina la tècnica, i d'això en fa una arma per als efectismes que tant li plauen i que tracta amb una desimboltura de bona llei, tot fent que el seu art sigui frívol, poc sòlid, però simpàtic i agradós.

***

Les pintures valencianes d'En Virgili Bernabeu estan fetes amb un esperit altament decoratiu, són boniques de color, de llums fines i molt ben construïdes, aquest pintor essent un dels valencians en qui més es demostra una sensibilitat aguditzada i un mèrit positiu.

***

En canvi, En Jesús Basiano és un xicot amb tendències netament acadèmiques; fa pintura de bona llei, porta un camí segur, i creiem sincerament que arribarà a mereixer un lloc preeminent entre els nostres pintors.

LA PINACOTECA

En aquesta sala exposa En Lloverias els seus característics dibuixos, aquarelles i olis. Poc de nou pot dir-se d'aquest artista tan conegut a casa nostra; segueix essent el pintor de tècnica honrada, de treball meticulós, i per qui ja no existeixen dificultats.

BORIEL.

La gloriosa retirada

Discos

Manon Lescaut (Puccini), Margaret Sheridan i A. Pertile, interpreten meravellosament dos trossos de l'acte segon "Tu! tu! amore?" i "O Tentatrice", secundats per l'Orquestra de la Scala de Milà, per cert molt ajustada.

—Rosa Ponselle, soprano, i el cor del Metropolità de Nova York, interpreten "Casta Diva" de l'òpera "Norma" (Bellini), on la notable Rosa Ponselle ofereix el seu temperament artístic admirable.

—"Napulitanata" i "Chi se nne scorda cchin!" són dues exquisides cançons amb què ens delecta en Tito Schipa i on podem apreciar totes les facultats del gran cantant, sobretot en "Com puc oblidar", de Barthelemy.

—Pau Casals interpreta, com sols ell sap fer-ho — no en va se'l considera el millor violoncellista del món — "Musette" (Bach-Pollain) i "Mazurka" (Popper), on es veu la tècnica i el temperament del gran mestre.

—Sergei Rachmaninoff i Fritz Kreisler executen, amb molta pulcritud, la "Sonata en do menor" (Grieg), una de les tres sonates que va compondre per a violí i piano, i que saben interpretar els dos artistes que són Kreisler, violinista, i Rachmaninoff.

—Strawinsky, el popular autor de "Petrouchka", ens presenta el ballet "El pájaro de fuego", la primera composició on es va manifestar la seva personalitat. L'Orquestra Simfònica de Londres l'interpreta amb molt encert.

—"Salomé" (Strauss); sota la direcció del mestre Otto Klemperer, executen els professors que componen l'Orquestra de l'Opera Nacional de Berlín el "Baile de Salomé", que és el tros més inspirat de la inspirada composició.

—"Faust", de Gounod. Selecció I i II parts, L'Orquestra "Marek Weber" interpreta, amb tota fidelitat, la selecció que s'ha fet per impressionar, de "Faust", l'òpera que va fer famós el seu autor.

—Orquestra Filharmònica de Viena ha impressionat, en tres plaques, "Simfonia en re major" (Mozart). En aquesta simfonia s'hi reuneixen totes les característiques de l'immortal músic, la sensibilitat, la inspiració, i la dolçor del seu estil inimitable. Molt bé la interpretació sota la direcció del mestre Kleiber.

—Mischa Levitzki, el notable pianista, interpreta dues belles pàgines: "Sonata en la major" (Scarlatti), i "Ecosaisa" (Beethoven). Mischa Levitzki, que ha adquirit el títol de virtuós, ens ho demostra en aquesta placa.

BAMBI

Testament original

Un acabalat agent de Borsa ha mort, a Nova-York, i ha atorgat, abans — naturalment —, un testament d'allò més curiós, les més notables clàusules del qual són les següents:

"Deixo a la meua muller l'amant que té i la seguretat que jo no era tan ingenu com semblava.

"Deixo al meu fill la possibilitat de treballar, ja que ell suposa que el treball és un deure que només a mi em calia complir i sóc ara a punt de traspassar.

"Deixo a la meua filla la quantitat de cent milers de dòlars, que ben segur li vindran oportunament, puix que el seu marit no ha fet, en tota sa vida, altre negoci que casar-se amb la filla meua.

"El meu ajudant de cambra pot quedar-se definitivament els vestits que m'ha robat en aquests deu anys darrers.

"Pel que concerneix el xofer, la meua voluntat és que disposi dels meus automòbils com si fossin seus, puix que ja els ha destroçat gairebé, i no em sembla just privar-lo del plaer de completar la seva obra."

I ve't aquí perquè no volia morir mai aquella vella: perquè cada dia se'n veuen de noves.

Els quatre gats de la U. P... i aviat no seran ni quatre.

MONSENYOR LLANGARDAIX, text i dibuixos de Lola Anglada.

Qui fa aquestes notes de llibres a L'ESQUELLA ja és, com poden suposar, un home gran. Aquest home gran tenia el compromís de parlar d'aquest llibre que l'exquísida Lola Anglada ha escrit i dibuixat per a les criatures. Aquest home gran ha agafat *Monsenyor Llangardaix*, el llibre de Lola Anglada, l'ha obert, l'ha fullejat, ha esguardat les il·lustracions, ha llegit ça i enllà algunes paraules. I de sobte, retornant a la primera pàgina, ha començat a llegir. I ha acabat en arribar al final del llibre, que l'havia guanyat amb el seu encís. Aquest és el millor elogi que pot fer-se del *Monsenyor Llangardaix* de Lola Anglada, un dels millors llibres per a infants que s'han publicat a Catalunya.

LA VUELTA AL MUNDO EN ZEPPELIN, per Leo Gerville-Réache.

Un reportatge, però un reportatge escrit per un periodista de debò, no per un ninot de pim-pam-pum. Leo Gerville-Réache és un periodista de la pasta d'Albert Londres, de Joija Reilly.

Això és una bona garantia d'aquest llibre, en el qual ens conta les peripècies i emocions de la volta al món en zeppelin. Aquest llibre té tot l'encís, tot l'interès apassionant d'una novella d'aventures. A l'interès científic, afegiu-hi l'interès pintoresc i novellesc que pot oferir la vida durant uns dies en l'interior del "Graf Zeppelin". Totes les emocions, totes les inquietuds, totes les alegries del viatge, són contades en aquest llibre d'una manera esplèndida. L'obra conté unes fotos del viatge famós. L'obra val la pena d'ésser llegida per tothom.

Un llibre interessant

Interessant de debò és el llibre que, per a d'aquí a pocs dies, ens promet Amador Garnell.

Un autor jove? Un autor nou? Un autor que ens dirà coses que han de guanyar immediatament la nostra atenció. Aquest llibre es titula *La vida d'En Joan Gralla*, i és una magnífica narració biogràfica d'"un vilatà del XIX".

I és un llibre digne d'ésser molt llegit.

ALPHA

Cançó de Febrer

Febrer, trèmol de basarda,
caminant trist i encongit.
Si plora el Cel a la tarda,
canten els vents a la nit.

La vella que, al pis reclosa,
va comptant els fulls del bloc,
ja no creu que faci nosa
quan Tu arribes poc a poc.

Per rebre't amb to de festa,
han florit els ametllers,
i dalt dels cims la congesta,
de goig, té els ulls ploraners.

Jo sé prou que quan Tu moris,
vindrà, alegre, el Carnaval,
i darrera els seus desoris,
tot un himne sepulcral;

així i tot, segueix ta via,
sense plànyer gens els peus;
si ja s'ha allargat el dia,
no t'espantin pas les neus.

Aprèta la caminada
vers un temps més rialler;
i adéu, fins una altra anyada,
boires blanques de Febrer!

JOAN JANER

El primer deure del nou Ajuntament és...

...dir al públic de Barcelona:

Quant ha costat la Plaça de Catalunya?

Quant l'Exposició de Barcelona?

Quant la reforma de la Casa de la Ciutat?

Quant l'obertura de nous carrers?

Quant l'Avinguda d'Alfons XIII?

Quants milions s'han gastat amb ciment armat?

I amb macadam?

I al "Foment d'Obres i Construccions"?

Quin dèficit ha deixat aquest esplèndid Ajuntament?

CONYAC VALDESPINO "F. L. B." I "EXTRA"

TELLO PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ORQUESTRA PAU CASALS
CONCERTS D'HIVERN

En els tres concerts que anem breument a ressenyar, el Mestre ha afirmat, una vegada més, el seu seny delicat, que el fa distinguir en l'execució dels instruments de corda. Aquesta seria una afirmació banal, si haviem de parlar del Mestre Pau Casals com a solista, banal a còpia de saber-la tothom.

Però ara parlem del Mestre com a Director d'orquestra. Quan en la composició que fa executar la corda és senzillament acompanyada per uns altres pocs instruments no predominants, l'artista s'imposa i la seva concepció personal es comunica al conjunt en ondulacions d'una emoció exquisida.

La "Suite en si menor" de J. S. Bach fou oïda com no es pot demanar millor. Potser hi havia massa instruments d'arc per a un sol clavicèmbal. Faig aquesta observació timidament, i no amb la intenció de criticar, perquè quan el clavicèmbal s'oïa millor, dava a tot el conjunt una bella sonoritat. El senyor Gratacòs és un excellent solista de flauta, i sobretot en la "Badinerie", féu prodigis de claredat amb notes repicades en diastrament.

Del "Somni d'una nit d'estiu", de Mendelssohn, foren executats el "Preludi" i el "Scherzo". En Jaumè Brossa deia que això eren les olivetes, en un concert. Però, fillets de Déu, quines olivetes! El temperament del Mestre Casals s'hi devia trobar molt bé, perquè va treure l'obra magníficament. Ho tinc d'alabar tant tot, que no sé si en dir que l'execució del "Scherzo" ha de considerar-se memorable, rellevaré prou l'excehència del treball del Mestre.

En el "Concert en mi bemoll" per a piano i orquestra, de Mozart, fa lluir el seu art En Benvingut Socias, "un altre del Vendrell". Per la meticulosa cura de la polsació, ens recordà el gran Risler. L'obra de Mozart, amb el ben lligat desplegament de la corda i la pulcra intervenció del piano, que en l'"Andantino cantabile" ens enamora amb el candor pueril de la melodia, ens deixà un record inesborrable.

No es pot fer, en una nota breu com aquesta, una recensió completa de tres concerts com els que ens ha dat el Mestre Pau Casals. Per això hem de limitar-nos a rellevar, en conclusió, aqueixa característica de la direcció que treu totes les seves gràcies en la subtil dicció de la corda, i a parlar de l'obra que més ens ha plagut en cada concert.

El públic ha quedat molt bé. Hi havia, cada nit, una bona entrada, i el diumenge, la sala estava plena. El galliner, de gom a gom. El judici de les obres, gairebé sempre encertat, en prova de bon gust. Només algunes vegades es notava que li hauria plagut de fer repetir algun fragment deliciosament tret; però com que el Mestre no ho vol, el públic no féu cap rebequeria.

Ara tothom espera amb ànsia la "Simfonia en si menor" (incompleta), de Schubert, que ens daran dissabte. Tal com està l'Orquestra aquesta tongada, la gent espera meravelles de la passió amb què diuen que l'ha estudiada el Mestre.

CLAU DE SOL

La caiguda del galan...

NOVETATS

Segueix representant-se l'èxit de broma del mestre Rusiñol "Miss Barceloneta".

Sembla que han trobat un filó.

I això que algú s'havia atrevit a dir que En Rusiñol estava esgotat.

ESPANYOL

"K. O. L'ídol de les dones" segueix portant gent al teatre, i no solament una vegada; n'hi ha molts que repeteixen. "K. O. L'ídol de les dones", d'Amichatis i Oliva, és capaç de convertir-se en l'ídol del públic.

OLYMPIA

No en va se li ha donat el nom de temporada d'or del circ; mai s'havia vist un conjunt de circ com el que hi ha, actualment, a l'Olympia; el clou el forma el notable número de clowns Antonet i Beby.

TALIA

Totes les nits segueix representant-se la famosa obra "Maya", traduïda del francès pel notable literat Millàs-Raurell.

i els seus efectes.

APOLO

Una nova estrena. I un nou èxit. El ruiseñor de la huerta és una sarsuela que ha escrit Julià Sánchez, dit El pastor poeta, i l'ha musicat el mestre Magenti.

L'obra és de trama interessant, i té una música força inspirada.

I la interpretació, val a dir-ho, també és cosa bona.

Abans de començar ja es barallen

Llegim que en la ponència designada per a formular les bases de l'agrupació política dels ex-ministres de la dictadura, ha sorgit una discrepància.

Un dels membres de la ponència es mostra disconforme amb les bases per a la constitució del partit. A més a més, entén que no és aquest el moment més oportú per a constituir el partit en projecte.

Amb aquest criteri es mostra conforme algun altre ex-ministre de la dictadura, i, segons s'assegura, no fóra res d'estrany que es desistís, per ara, de la formació del partit i que aquest sols quedés en projecte.

Abans de començar, i ja es barallen? Sí que anem bé!

El senyor Milans del Bosch ja no és governador de Barcelona.

Han nomenat el general Despujol governador civil de Barcelona.

Nosaltres demanem al general Despujol que sigui tolerant.

A Vic, a més de llonganisses i capellans, saben fer quelcom més important. Saben fer manifestacions ben contundents contra l'alcalde i la Unió Patriòtica (R. I. P.).

Felicitem els vigatans.

La Cambra Mercantil, amb molt bon encert, ha elegit per aclamació la següent Junta Directiva: President, Josep Cabré i Gelabert; Vicepresidents, Francesc Vilardell i Permanyer, i Esteve Sala i Canyabell; Vocal, Joan Figueras i Comas; Junta Consultiva, Comercial Anònima Viçents Ferrer.

Poden felicitar-se tots els socis de tenir una Junta Directiva d'homes de tanta solvència.

El mestre Font Palmerola, autor de tantes i tan belles sardanes, n'ha compost una de nova, molt original, titulada "La Campana de Gràcia".

Per a quan s'estreni, que serà aviat, li desitgem un èxit.

Sembla que l'estada a París de l'ex-dictador es prolongarà més del que s'havia dit de bon principi.

Uns diuen que és per divertir-se. Altres perquè té por.

Finalment, el doctor Asuero ha donat la seva conferència pública anunciada.

Però l'ha donada per mitjà de la "ràdio".

La millor manera d'evitar-se disgustos; perquè els oients no s'hi podien esbravar.

Al Parc d'Atraccions de Montjuïc s'inaugurarà, dintre de poc, un "Aquàrium", amb peixos i tot.

Mentre no ens hi posin el peix-espasa, i aquell altre que es porta l'olí, ja anirem bé.

Enguany, segons s'ha anunciat oficialment, no tindrem sinó un dia de "Rua".

Ja n'hi ha prou, ben mirat...

Després de sis anys de Carnestoltes, no farem la beneiteria d'enyorar-ne dos dies.

En la darrera reunió que ha tingut la Societat d'Atracció de Forasters no es parlà per res del canvi de situació política. Mal fet.

Tan eficaç que ara seria una bona propaganda pel turisme: "A can Garlanda, ja no hi ha En Garlanda!" "A can Xarau, ja no hi ha En Xarau!"

Xim, xim, xim,
Visca En Cirera, visca En Cirera;
Xim, xim, xim,
Visca En Cirera i visca En Prim!

Figueres, i representativament tota la terra catalana, varen retre, dissabte passat, el darrer homenatge al brau Martí Vilanova, defensor de una santa causa, mort en l'exili.

Quatre cepats minyons de Terrades el dugueren, a pes de braços, camí del cementiri civil de la vila empordanesa.

La gentada fou gran i l'emoció intensa, segons confirmen els corresponsals.

Capelló. — Vostè serà un bon caricaturista, amb temps i constància. Avui, però, encara no ho és.

J. C. — No passaria, encara que la censura hagi afluixat.

A. R. (Mataró). — Ja ho hem comentat.

J. J. — Va.

J. A. M. — Anirà.

Imp. "L'Esquella" i "La Campana". — Om, 8. — Barna.

Exposició de Barcelona 1930

Oberta des de les 10 del matí, fins les 9 de la nit.
Preu d'entrada al recinte 2,10 pessetes

PALAU NACIONAL

Diumenge, dia 23, a dos quarts de sis de la tarda: Gran Concert Simfònic Popular per la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Lamotte de Grignon amb el concurs de l'organista En Joan Suñé Sintes.—Entrada gratuïta.

ESTADI

Diumenge, dia 23, a dos quarts de tres de la tarda:

Partits de Futbol i Rugby, corresponents al Campionat de Catalunya

1.ª U. E. de Sans contra Ateneu E. P. — 2.ª F. C. Barcelona contra U. E. Samboiana

PAVELLÓ ARTISTES REUNITS

Dissabte, dia 22, a les sis de la tarda: Concert per la renomada violinista senyoreta Margarida Caballé (entrada per invitació de pagament).

PREU D'ENTRADA DE COTXES PER AL SEGON PERIODE DE L'EXPOSICIO

Abonament per un cotxe determinat. 150 pessetes.

Els senyors que posseixin l'abonament corresponent a l'anterior període podran adquirir-los al preu de 125 ptes.

Abonament per als senyors Expositors. 75 pessetes.

Des del dia 19 del corrent queden caducats tots els abonaments d'entrada d'automòbils adquirits pels senyors expositors durant el primer període. Venda d'abonaments a les oficines de Locomoció i Transports, S. A. (Via Laietana, 30, segon), tots els dies feiners de 9 a 1 i de 3 a 6, excepte els dissabtes a la tarda.

LLIBRERIA ESPANYOLA D'ANTONI LOPEZ

Rambla del Mig, número 20

BARCELONA

Telèfon número 18692

JOAQUÍN M. ^a BARTRINA.— Algo. Co- lección de Poesías.	Ptas. 6,—
JOAQUÍN M. ^a BARTRINA.— Poesías	» 4,—
Les cent millors poesies de la Llengua Catalana	» 2,—
Las cien mejores poesías de la Lengua Castellana	» 2,50
SERAFÍN Y JOAQUÍN ALVAREZ QUINTERO. Los duendes de Sevilla	» 4,—
ANDRÉ MAUROIS.— Ariel	» 5,—
EDWIN ENRICH DWINGER.— Lejos de las alambradas	» 6,—
E. PHILLIPS OPPENHEIM.— Millona- rios a la fuerza	» 5,—
VILLA-URRUTIA.— Madame de Stael	» 7,—
VALL.— Millones entre redes	» 5,—
EMILIO VELLANDO.— La estabiliza- ción de la peseta	» 5,—
HELIÓFILO.— Charlas al Sol	» 7,—
VILLA-URRUTIA.— El general Serrano	» 5,—
BENJAMÍN JARNÉS.— Sor Patrocinio	» 5,—
ANTONIO ESPINA.— Luis Candelas	» 5,—

Col·lecció d'Obres Selectes

Obra d'actualitat

VOLTAIRE

DICCIONARI FILOSOFIC

Traducció de **Domènec Guansé**
Pròleg de **Gabriel Alomar**

Pessetes 2,50

Studi etimològic de Catalunya

(POLEMICA)

Madrid, 1930. — 1.ª edició amb el
retrat de Na Eugènia Llorente, i
les «lletres» que no publicà
«La Publicitat»

Pessetes 2,50 PROPAGUEU LA

SANTIAGO RUSIÑOL

En Josepet de Sant Celoni

Sainet en col·laboració de R.-GRAHIT

Edició de 100 exemplars numerats

Preu: 15 pessetes

D'aquí pocs dies

MISS BARCELONETA

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem de pèrdues si no es remet, a més, 30 cèntims per a certícat. Als corresponsals se'ls atorguen descomptes

Els regidors que se'n van.

— Tinguin, senyors; la llauna!